

**Το βασιλικό αξίωμα του Χριστού – Κυριακή Θ΄
Ματθαίου.
Ιερομόναχος Ιουστίνος.**

Ευαγγελικά αναγνώσματα.

Ακούσαμε στην ευαγγελική περικοπή (Ματθ. 14.22-34) ότι ο Κύριος περπάτησε επάνω στα κύματα, και όχι μόνο τούτο, αλλά και μόλις το θέλησε και το διέταξε, έκανε το ίδιο και ο Πέτρος.

Και όταν ο Σωτήρας ανέβηκε στο πλοiάριο, ο σάλος πραϋνθηκε.

Πρόκειται για ένα θαύμα επί της άψυχης Κτίσεως. Η άμεση, αδιάκριτη και ολοσχερής υπακοή των στοιχείων της φύσεως, της θάλασσας και του αέρα, άφησε ενεούς τους μαθητές. Ένωσαν δέος μπροστά στην παντοδυναμία Του, οπότε «ελθόντες προσεκύνησαν αυτώ λέγοντες· αληθώς Θεού υιός ει», όπως μας είπε ο Ματθαίος, που συμπεριλαμβανόταν σε εκείνους οι οποίοι έζησαν το εξάισιο και παράδοξο γεγονός.

Θα μιλήσουμε λοιπόν για το Βασιλικό αξίωμα του Χριστού. Ο Χριστός είναι Βασιλιάς, «ο μακάριος και μόνος δυνάστης» (Α΄ Τιμ. 6.15). Έχει βασιλείο και εμείς είμαστε οι υπήκοοί Του.

Το πόσο βασικό και καίριο είναι τούτο, για να το διαπιστώσει κανείς αρκεί να επισημάνει πως ένας από τους λίγους τίτλους που μπορεί να μπουν σαν προμετωπίδα όλης της Καινής Διαθήκης είναι «Το ευαγγέλιον της βασιλείας του Θεού» – τον έχει ο Μάρκος στο πρώτο του κεφάλαιο (στ. 14). Για να μην εκληφθεί δε ως βασιλεία του Θεού Πατρός μόνο, ο Παύλος σαν επεξήγηση, ας πούμε, την ονομάζει βασιλεία «του Χριστού και Θεού», του Χριστού που είναι ο Θεός (Εφ. 5.5).

Πώς γίνεται αντιληπτό ότι ο Ιησούς είναι ο Βασιλιάς;

Ο Ιησούς ως Βασιλεύς της Κτίσεως και δεσπότης ζωής και θανάτου διαθέτει την εξουσία να συγχωρεί αμαρτίες. Η συγχώμη που παρέχει μας γλυτώνει από τον ψυχικό θάνατο, είναι ο αυθέντης της ψυχής.

Είναι ο κύριος και της βιολογικής ζωής μας. Ανέστησε πολλούς πριν αναστήσει τον Εαυτό Του – το μέγιστο θαύμα – θεράπευσε δε προηγουμένως περισσότερους. Εξαίσια πασίγνωστα· δεν επεκτεινόμαστε.

Είναι ακόμη ο Κύριος που τρέμουν οι δαίμονες. Επίσης πασίγνωστες οι εκδιώξεις τούτων, που χωρίς την άδειά του ούτε καν σε χοίρους δεν ισχύουν να εισέλθουν (Ματθ. 8.31).

Διαθέτει «όνομα το υπέρ παν όνομα, ίνα εν τω ονόματι Ιησού παν γόνυ κάμψη επουρανίων και επίγειων και καταχθονίων και πάσα γλώσσα εξομολογήσεται ότι Κύριος [είναι ο] Ιησούς Χριστός» (Φιλ. 2.9-11). Τα επουράνια θα προσκυνήσουν από αγαπητική ευλάβεια και θαυμασμό ενθουσιαστικό· τα καταχθόνια θα πέσουν κάτω από τρόμο· τα επίγεια θα κάμψουν γόνυ τα μεν από ευλάβεια και θαυμασμό, τα δε από φόβο και φρίκη τιμωρίας. Θα του απονεύμουν θέλοντας και μη δουλική υπόκλιση και αναγνώριση ως εξουσιαστή τους και τα ακάθαρτα πνεύματα.

Ο Χριστός ενσαρκώνει τον μοναδικό δυνάστη και για τις αιτίες που αναφέρθηκαν, αλλά και γιατί είχε τη δυνατότητα να δώσει κατά απόλυτη ευδοκία και επιλογή Του στους υπουργούς Του αποστόλους την «εξουσίαν πνευμάτων ακαθάρτων ώστε εκβάλλειν αυτά και θεραπεύειν πάσαν νόσον» (Ματθ. 10.1). Τους έδωσε πληρεξουσιότητες και αρμοδιότητες για να υπηρετούν στο Βασίλειό Του.

Η ανάθεση εξουσιών στους αποστόλους – και μέσω αυτών στους διαδόχους των – δεν ήταν φραστικό σχήμα, αλλά είχε περιεχόμενο. Επέστρεψαν, γράφει, «οι εβδομήκοντα μετά χαράς λέγοντες· Κύριε, και τα δαιμόνια υποτάσσεται ημίν εν τω ονόματί σου» (Λουκ. 10.17). Το όνομα του παντοδύναμου Σωτήρα είναι καταλυτικό του διαβόλου.

Και γενικά τα πολλά θαύματα που ενεργούσαν οι μαθητές σε αρρώστους και δαιμονισμένους, τα ενεργούσαν πάντα εν ονόματι και με τη δύναμη του Ιησού.

Και ναι μεν χαρίτωσε τους αποστόλους με τελείως εξαιρετικές δωρεές, πλην δεν άφησε και τους απλούς πιστούς. Γίναμε «βασιλείς και ιερείς» (Αποκ. 5.10), γίναμε «γένος εκλεκτόν, βασιλείον ιεράτευμα, έθνος άγιον, λαός εις περιποίησιν» για να εξαγγέλλουμε τις δυναστείες Του (Α΄ Πέτρ. 2.9). Δικαιωματικά άρα διευθύνει την Εκκλησία ως κεφαλή της (Εφ. 1.22-23).

Σ΄ Αυτόν ανήκει η βασιλεία και η δύναμη και η δόξα, τώρα και εσαεί και στους αιώνες των αιώνων. Αμήν!

Ιερομόναχος Ιουστίνος

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>